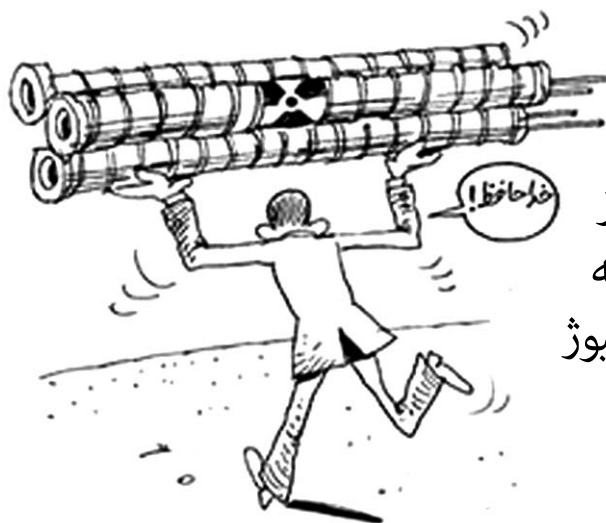

روشنی | صنعت هسته‌ای دکوری!

مهلت یک ساله برای رسیدن به توافق هسته‌ای با غرب در شرف اتمام است. آمریکا بنا بر تجربیات گذشته، راه‌بردی جدید در قبال ایران را به آزمایش گذاشته که بر این اصل استوار است: روی‌کردی که به حفظ وجهه ظاهری ایران بینجامد و در عین حال نظر آمریکا را تأمین کند، ممکن است بتواند مردم ایران را فریب دهد و متقاعد کند. این روی‌کرد در مذاکرات هسته‌ای، در قالب دکوری کردن صنعت هسته‌ای ایران، یعنی حفظ ظاهری برای آن و در عین حال بی‌معنا کردنش، در پیش گرفته شده است. در صورت به نتیجه رسیدن این روی‌کرد، در ظاهر، راکتور آب سنگین اراک باقی خواهد ماند، در فردو تأسیساتی فعالیت خواهند کرد، تعدادی سانتریفیوژ در ایران مشغول به کار خواهند بود، تحقیق و توسعه‌ی صنعت هسته‌ای تداوم خواهد داشت و ...

اما لازم است مردم هوشیار بوده، از ظواهر عبور کرده و بدانند:

- آمریکا می‌خواهد ایران را مجبور به بازطراحی راکتور آب سنگین اراک نماید. بر اثر بازطراحی مورد نظر آمریکا، این راکتور که ظرف مدت کوتاهی از اکنون قابل بهره‌برداری است، حداقل ۲۰ سال دیگر فعال می‌شود. بعد از ۲۰ سال هم آن چه فعال می‌شود، با تعریف واقعی راکتور آب سنگین، فرسنگ‌ها فاصله دارد.

- آمریکا می‌خواهد تأسیسات فردو به مرکز تحقیقاتی تبدیل شود تا به این ترتیب آن را از کارایی بیندازد و در عین حال پوسته‌اش را حفظ کند.

- ایران تاکنون تعداد ۱۹۰۰۰ سانتریفیوژ نصب کرده و به موجب توافق ژنو پذیرفته‌نیمی از این تعداد را راه‌اندازی نکند. آمریکا می‌خواهد برای مدت طولانی ایران را مجبور کند که فقط همین تعداد سانتریفیوژ نسل یک فعال، به فعالیت ادامه دهند. این تعداد سانتریفیوژ یعنی کم‌تر از یک‌دهم نیاز غنی‌سازی ایران آن هم فقط برای نیروگاه بوشهر.

- تحقیق و توسعه فقط به حوزه‌ای بسیار کوچک و تحت نظارت غرب محدود شود.